

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
 כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
 הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
 הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

שתי משניות ליום

משנה שלמה

בעזרה ש"ת
י"ט סיוון

תשפ"א

מסכת: **פרה**

פרק: **י"א**

משנה: **ז', ח'**

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
 אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
מו"ר סבנו הרה"ק שמואל ב"ר יהודה לייב מוהליבר זצ"ל
הרה"ק מנחם נחום מטקווירא מאכניווקא זצ"ל

משנה ז'

כתוב בתורה: "ולקח אֶזוֹב וטבל במים איש טהור והזה" (במדבר יט, יח), ממשנה זו ועד סוף הפרק עוסקות המשניות בדיני האזוב להזאה.

רבינו עובדיה מברטנורא

כל אזוב שיש לו שם לוי - שרגילין ללוות עמו שם אחר, כגון הנך דמפרש לקמן.
אזוב זה - כלומר אזוב סתם שהרואה אותו אומר זה אזוב הוא בסתם.
ושל תרומה טמאה - שאזוב של גינה חייב בתרומה בשלקטו לאבילה. והא קמשמע לן דאע"ג שהוא פחות מכביצה שאינו מטמא מי חטאת, אפילו הכי הזאתו פסולה, כיון שהאזוב עצמו טמא.
ושל טהורה לא יזה - מפני שמפסיד את התרומה.
תמרות - כמין גרגרין שיש בראשי האזוב.
איך חייבין על היונקות - טמא שהזו עליו ביונקות ובא בהזאה זו אל המקדש, אינו חייב.
רבי אליעזר אומר וכו' - ואין הלכה כרבי אליעזר.
גבעולים שלא גמלו - כל זמן שהפרח מונח בתוך כיסו קודם שיפתח.

כָּל אֶזוֹב שֵׁישׁ לוֹ שֵׁם לְוִי היינו שנוסף על השם 'אזוב' יש לו עוד שם תואר כמו שהמשנה תסביר בהמשך - **פְּסוּל** להזאה. **אֶזוֹב זֶה** אזוב שהרואה אותו אומר: זהו 'אזוב' מבלי שמוסיף לו שם לואי - **פְּשֵׁר** האזוב כשר להזאה. **אֶזוֹבִיוֹן** מין אזוב המשמש כתרופה להמתת תולעים במעיים, **אֶזוֹב כּוֹחֲלִי** שצבעו כחול, **אֶזוֹב רוֹמִי**, **אֶזוֹב מְדַבְּרִי** - כל אחד מסוגי האזוב הללו **פְּסוּל** להזאה, מהטעם שהבאנו ברישא, לפי שיש להם שם לואי (שם תואר המצטרף לשם אזוב). **וְשֵׁל תְּרוּמָה טְמֵאָה** אזוב של תרומה טמאה, שכן אזוב של גינה אם נלקט לאכילה חייב בתרומה - **פְּסוּל** להזאה, משנתנו באה להשמיע, שאפילו אם האזוב הוא פחות משיעור כביצה, שאינו מטמא את מי החטאת, מכל מקום פסול להזאה, כיוון שהוא טמא, והוא הדין לאזוב של חולין טמא שפסול, ונקטה המשנה לשון תרומה משום הפיסקה הבא. **וְשֵׁל טְהוּרָה** ואזוב של תרומה טהורה, יש מפרשים שאף כאן המדובר שיש בו פחות משיעור כביצה, שהרי אף תרומה טהורה הרי היא כטמאה לגבי חטאת, ויש מפרשים אזוב של תרומה שהיא טהורה לחטאת, דהיינו ששמרו אותה לשם חטאת - מכל מקום **לֹא יִזָּה** לכתחילה, שמא יארע בו פסול לחטאת, ונמצא מי החטאת מטמאים את התרומה ומפסידים אותה, **וְאִם הִזָּה בּוֹ** - בדיעבד **כְּשֵׁר**. **אֵין מִזִּין לֹא בְּיוֹנְקוֹת** בהמשך המשנה תסביר מה הם יונקות **וְלֹא בְּתַמְרוֹת** כמין גרגרים שיש בראשי האזוב, ובתוספתא מבואר: 'תמרות' - שלא הנצו כל עיקר, היינו ענפים רכים שלא פרחו. **אֵין חִיבִין עַל הַיּוֹנְקוֹת עַל בֵּיאַת הַמְּקַדָּשׁ** טמא שהזו עליו ביונקות ונכנס למקדש, פטור מקרבן חטאת. **רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר**: **אִף לֹא עַל הַתַּמְרוֹת** היינו שלדעת רבי אליעזר אף טמא שהזו עליו בתמרות ונכנס למקדש פטור מקרבן חטאת. שואלת המשנה **אֵלוֹ הֵן הַיּוֹנְקוֹת** מה הם היונקות שעליהם מדברת המשנה?, עונה המשנה **גְּבַעוּלִין שְׁלֹא גָמְלוּ** גבעולים שהפרחים שבהם עדיין מונחים בכיסם וטרם נפתחו.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
 מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
 הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
 מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
 ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
 או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

מנגבו - כדי שלא יתערבו מים הכשרים בפסולין.

אף על פי שנגבו פסול - ואף על פי שלא נטמא משהוכשר לקבל טומאה.

לקטו לחטאת - להזות בו מי חטאת.

כמלקט לעצים - ומנגבו והוא כשר. וכן הלכה.

אָזוּב שְׁהֵזָה בּוֹ - כָּשֶׁר לְטַהַר בּוֹ אֶת הַמְצָרָע משנתנו באה ללמד, שלטהרת המצורע אין האזוב נפסל ע"י שנעשתה בו מלאכה בהזאת מי החטאת. **לְקַטּוּ לְעֵצִים** אם קטף את האזוב לשם עצים, שכן סתם אזוב אינו מיוחד לא לאכילת אדם ולא למאכל בהמה, אלא שמחשבת האדם בזמן הקטיף (לקיטתו) קובעת אם הוא לשם מאכל אדם, או למאכל בהמה, או לשם עצים, ובאה המשנה ללמד שאם קטפו את האזוב לשם עצים **וְנִפְלוּ עָלָיו מִשְׁקִין** שאינם טהורים לחטאת - **מִנְגָבוּ** את האזוב, כדי שלא יתערבו המים הכשרים במים הפסולים **וְהוּא כָּשֶׁר** להזאה, שהואיל וקטף אותו לשם עצים, לא קיבל האזוב טומאה מהמשקים. אבל אם **לְקַטּוּ לְאֲכָלִין** היינו שקטף אותו לשם אכילה, ואפילו ששמר אותו על טהרת החטאת **וְנִפְלוּ עָלָיו מִשְׁקִין** שלא נשמרו בטהרת חטאת, **אָף עַל פִּי שְׁנִגְבוּ - פְּסוּל** להזאה, לפי שהוכשר לקבל טומאה ע"י המשקים שנפלו עליו, ובאותו הזמן הם גם טימאו אותו, שכן הם לא היו טהורים לחטאת, ויש מפרשים שמדובר כאן בכגון שנפלו עליו משקים הטהורים לחטאת, וכיוון שהוכשר לקבל טומאה נפסל להזאה (למרות שאותו המשקה לא טימא אותו). אם **לְקַטּוּ** קטף את האזוב **לְחַטָּאת** להזות בו מי חטאת - דינו **כְּנִלְקַט לְאֲכָלִין** כמו אזוב שנקטף לשם מאכל, ואם נפלו עליו משקים, פסול להזאה, לפי שנעשה ראוי לקבל טומאה, **דְּבָרֵי רַבִּי מְאִיר, רַבִּי יְהוֹדָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן** שחולקים **אוֹמְרִים**: דין אזוב זה **כְּנִלְקַט לְעֵצִים** כדין הנקטף לשם עצים, שאינו מקבל טומאה, ולפיכך אם נפלו עליו משקים מנגבו והוא כשר להזאה כמו שלמדנו לעיל.